

høit, kunne beløbe sig til 18,000 Rd., vil Udgiften blive 54,000 Rd., hvilket endnu giver 6 Rd. pr. Tønde Hartkorn til Veivæsenet. Det er meget snarere fra dette Synspunkt, jeg kunde have Betænkelse ved at stemme for Loven, saaledes som den nu foreligger, end det er af Frygt for, at Amtsraadene ikke skulde kunne vide at bestyre Hovedlandeveisene paa en i enhver Henseende forsvarelig Maade. Jeg tillader mig blot denne korte Bemærkning her, idet jeg nærmere skal omtale dette Punkt, naar den Lov, der kommer til Forhandling efter denne, foreligger.

Masmussen: Jeg kan kun udtale min Glæde over, at den ærede Indenrigsminister har forelagt os dette Lovudkast; det forekommer mig virkelig meget hensigtsmæssigt, at den Forandring skeer, at Hovedlandeveisene gaae ind under Amtsraadets Omraade. Ligeledes troer jeg, at det ogsaa er hensigtsmæssigt, at de hidtilværende Biveie ere deelte i Amtsveie og Biveie. Ifjor ved Behandlingen af Sagen om de private Veie blev der jo udførlig forhandlet om de offentlige Biveie, og det blev stadigt paastaet, at der paa dette Sted var et Hul i Lovgivningen; men naar dette Udcast bliver ophøiet til Lov, kan der ikke længere være Tale om, at der er noget Hul tilstede. Bestyrelsen af saavel Amtsveie som Biveie er overdraget til de kommunale Bestyrelser, og jeg troer, at det paa denne Maade vil være Communalbestyrelserne muligt i det Hele at sørge for Veivæsenet tilfredsstillende, idet de kunne anvende Mere paa Amtsveiene og efter Fornødenhed paa Biveiene, Alt efter Trangen dertil. Jeg skal endvidere udtale, at ved at have hørt den høitærede Indenrigsminister, er jeg bleven endnu mere glad end ved at have læst Lovudkastet, idet det af den ærede Indenrigsministers Udtalelser tilstrækkelig fremgik, at han anseer det for rigtig, at det bliver staaende, som det staaer i § 6, nemlig, at det er overladt til de kommunale Bestyrelser at vedligeholde Biveiene i farbar Stand. Den ærede Landsthingsmand, som aabnede Forhandlingerne (Drejer), var i Tvivl, om de Ord „farbar Stand“ vare tilstrækkelige — det forekommer mig, at de ere det. Jeg gaar ud fra, at vi maae

lægge saa megen Myndighed som muligt i Communalbestyrelsernes Haand, dog saaledes at de ere undergivne Amtsraadene. Derfor det virkelig skal have Betydning, at Veiene ere deelte i Amts- og Biveie, maae vi være saa lempe- lige i Bestemmelserne angaaende Biveiene som muligt, da ellers det Samme vil indtræde, som tidligere har fundet Sted, nemlig at de kommunale Bestyrelser ere bange for at optage alle offentlige Veie paa Regulativet. Efter den udførte Myndighed, som Communalbestyrelserne efter min Mening nu faae, kan en saadan Frygt ikke længere være tilstede, da det er aldeles overladt til Sogneforstanderskaberne at bestemme, hvor Lidet eller hvor Meget de ville anvende paa saadanne Veie. — Det vil jo sees, at der ligeledes foregaaer en Forandring i den hidtilværende Ordning mellem Kjøbstæderne og Amtsrepartitionsfonden. Det er jo en meget compliceret Beregningsmaade, der hidtil har været fastsat i Lovgivningen for Amternes og Kjøbstædernes Andeel i de Kjøbstadgaders Anlæg og Vedligeholdelse, som vare Forsættelser af Hovedlandeveisene. Det kan jo nok være, at efter det nu foreliggende Udcast blive Kjøbstæderne en lille Smule favoriserede, men for mig stiller det sig saaledes, at det ogsaa er billigt; det forekommer mig, at det er hensigtsmæssigt at undgaae denne aparte Beregning og vedtage Udcastet med den Tilspøining, at det gaar halvt om halvt. Jeg finder det ogsaa rigtig, at det er forbeholdt nærmere Bestemmelse, hvorvidt visse Kjøbstadgader skulle betragtes som Forsættelse af de mindre Landeveie; jeg finder det aldeles i sin Orden, at dette skal afgjøres efter Forhandling mellem Kjøbstædernes Communalbestyrelse og Amtsraadet og ikke afgjøres her ved Loven.

Men idet vi nu, efter min Mening, faae adskillige kommunale Fordele, saa faae vi jo rigtignok derved ogsaa adskillige kommunale Byrder og Besværligheder, som navnlig ere omtalte i § 6, hvor det hedder: „De kommunale Bestyrelser bestemme, hvilke Arbejder aarligt skulle foretages paa samtlige disse Veie, samt naar og hvorledes Arbejderne skulle udføres; de besørge Tilføjelser til de Arbeidspligtige og føre Tilsyn med Arbeidets forsvarelige Udførelse.“ Det vil jo heraf sees, at Communalbestyrelserne